

ministeren en Bemyndigelse til i alt Fald moralisk at binde Regeringen eller Staten med Hensyn til en Fremtid, som vi endnu ikke ganske ere istand til at overskue. Hensynet til de Kræfter, som skulde ligge ledige, og som man med stor Fordeel kunde benytte, naar man strax kunde slutte Contracter, troer jeg virkelig ikke fortjener saa megen Vægt, som her er tilslagt det, og jeg holder mig i alt Fald overbevist om, at det, der kunde bindes ved saaledes flere Aar forud at contrahere med Entreprenurer, som kunde være forberedte, navnlig med Hensyn til Detaillerne, langt vil blive overgaaet af de Tab, som ville være en Følge af de forskjellige Eventualiteter, hvorpaa de vedkommende Contracter skulde indlade sig. Det forekommer mig derfor, at det hele Lovforslag i den Stikkelse, som det efter Udvalgets Fleertals Forslag vilde faae, er aldeles unødvendigt, og at det vil være farligt i sine Principer, thi det kan ikke miskjendes, at selv om man betinger sig nok saa megen Tilbagebetalingssret fra Statens Side for forskjellige Eventualiteter, vil denne Usikkerhed ogsaa være at betale den Entrepreneur, med hvem man contraherer. Det er endvidere at tage i Betragtning, at selv om man siden maatte komme til den Anskuelse, at den Fortsættelse af Banenettet i Sjælland og af vort Jernbanesystem i hele Landet, hvorom her er Spørgsmaal, vilde trænge til maaskee flere temmelig indgribende Afsigelser, er der allerede i en saadan theoretiserende Lov som den, hvortil Fleertallets Forslag gjør Udkaft, givet et Slags Tilfagn, stillet Forhaabninger og Forventninger i Udsigt for Beboerne af visse Egne, som meget let siden ville kunne udøve en forbindende Indflydelse paa os. Jeg troer derfor, at der er al mulig Grund til ikke at gaae videre end netop nødvendigt, for at man kan forfætte det eengang begyndte System, om end i langt mindre Omfang og forud bestemt for et langt kortere Tidsrum, end af Regeringen begjært.

Jeg skal dernæst endnu tillade mig at fremsætte nogle almindelige finantzielle Betragtninger. Jeg har rigtignok den Frygt, at det, idet jeg vil tillade mig at fremsætte finantzielle Betænkkeligheder, skal kunne synes, at jeg vil tillægge mig selv Egenstabs af

finantziel Capacitet, thi efter det Foredrag, vi igaar hørte af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), skulde det jo fornemmelig være fra deres Side, som tiltroe sig finantziel Indsigt, at der tidligere var kommet Indsigelser imod det Slags Sager, hvilke Indsigelser senere havde vilst sig at være ugrundede. Jeg vil dog tillade mig to Bemærkninger imod denne Erindring fra det ærede Medlems Side. Den første er, at det var efter Finantsministerens Initiativ og paa hans Forslag, at det i 1852 ved Lov blev fastsat, at den roestilbte Jernbane skulde forlænges til Korsør, og forsaavidt den ærede Rigsdagsmand dernæst har citeret afdøde Westenholtz's Navn, samt gjort gjældende, at han i 1855 havde store Betænkkeligheder, som han selv senere fraveg, saa forekommer det mig, at der netop heri ligger et Beviis for, at den Erfaring, som Folk ifølge deres Livsstilling og deres hele tidligere Forhold kunne have om finantzielle Anliggender, ikke behøver at gjøre dem blinde for Urigtigheden af de Anskuelser, de engang have fremsat, men at de meget vel, skjøndt de engang have haft Betænkkeligheder, naar Omstændighederne forandre sig, ere istand til at fravige disse Betænkkeligheder og tilraade at gaae i en anden Retning. Det forekommer mig overhovedet, at det ved Spørgsmaal af en saa indgribende finantziel Betydning som det nærværende, er ganske naturligt, at man tager noget Hensyn til, hvad de Folk, der nærmest have været beskæftigede med finantzielle Gjenstande, kunne mene derom, og jeg indseer ikke, at man udsætter sig for nogen særdeles Fare i den Henseende. Det forekommer mig end ikke, at der er den Fare, som den høitærede Indenrigsminister befrygtede, ved en Opstilling af finantzielle Calculer og Beregninger, at de kunde misvise, og at det derfor var bedst slet ikke at gjøre Beregninger. Jeg synes, det er naturligt, at man, naar man har med Sager at gjøre, som vedkomme specielle Sagmænd mere end Andre, hører disse Mænd og lægger nogen Vægt paa deres Anskuelser, uden at man just ubetinget behøver at følge dem. I juridiske Materier, som ligge den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) noget nærmere, er det og-